Petr Hampl: Islamizace a počet muslimů v evropských zemích, včetně České republiky roste

- CZ24 News | 25. ledna 2020

ČESKO: Moji čtenáři asi většinou znají aféru posledních týdnů celkem podrobně. V lednovém čísle Učitelských novin mi vyšel delší rozhovor. Byl zpracován jako každý jiný časopisový rozhovor. Tedy záznam volné konverzace, založený na předpokladu, že nejen poznatky, ale i názory a postoje zpovídaného jsou pro čtenáře nějak zajímavé. To znamená, že jsou přípustná i čistě subjektivní vyjádření. Někoho to možná překvapí, ale takto jsou koncipovány i rozhovory v recenzovaných (vědeckých) časopisech – proto se za ně nepřidělují body do systému RIV.

Jsou v zásadě dvě možnosti, jak může čtenář k takovému rozhovoru přistupovat. Buď může akceptovat pohled, který zpovídaná osoba sdílí. Nebo může takového člověka pozorovat s odstupem. Když čtu rozhovory s Tomášem Halíkem nebo knihu Erika Taberyho, činím tak proto, že chci znát jejich postoje, i když s nimi nesouhlasím. Pokládám to povinnost každého vzdělaného člověka. A mají-li být učitelé pokládáni za vzdělané lidi, nemohou neznat názory nejčtenějšího českého sociologa. Dokonce i tehdy, když je pokládají za chybné. Ten, kdo nadšeně vyhlašuje, že je odpůrcem textu, který nezná, ten nemůže být pokládán za vzdělaného člověka. Ani, když se mu podařilo vyšplhat až na místo ředitele školy.

Teze, které jsem v rozhovoru vyjádřil, lze shrnout takto:

- Počet muslimů v evropských zemích, včetně České republiky roste.
- Neexistuje žádná hranice, u které bychom mohli předpokládat, že se tento růst zastaví.
- Muslimové v Evropě vytvářejí oddělené komunity. Nesplývají s domácím obyvatelstvem.
- Zároveň se muslimové radikalizují.
- Úřady v evropských zemích ztrácí schopnost prosazovat vůči muslimské komunitě vlastní zákony.
- Stejná tendence se projevuje i v českém školství.

Na těchto tezích není nic radikálního ani neobvyklého. Shodou okolností se stalo, že pár dnů po vydání rozhovoru vystoupil s velmi podobným prohlášením Gérard Collomb, donedávna francouzský ministr vnitra. Podle něj dokonce zbývá pouhých pět let do úplného ovládnutí Evropy muslimy.
V Brně zase proběhl další konflikt, kdy agresivní muslimský žák napadal své spolužáky, a když se jej učitelka pokusila káznit, stala se sama obětí šikany. Jak je už v podobných případech pravidlem, školní inspekce se postavila na stranu agresivní muslimské matky.

Dalo by se tedy očekávat, že vznikne diskuze. Opravdu jsou takové trendy? Co je způsobuje? Co z nich vyplývá? Dají se zastavit? Na co se mají školy připravovat? Proč dosud všechny pokusy o integraci muslimů skončily neúspěchem? A dalo by se očekávat, že právě ti, kdo jsou placeni za „integraci“, budou o takovou diskuzi stát nejvíc.

Ale opak je pravdou. Následovala reakce opačná. Umlčet. Nic nevidět. Zcenzurovat. Zabránit mluvit. Slečna Schreiberová, dnes již neblaze proslulá ředitelka Multikulturního centra Praha, tak v první fázi iniciovala nátlak na redakci. Když tento fašizující postup vzbudil jednoznačně negativní reakci veřejnosti, sepsala konečně odpověď.

Ve své odpovědi se ovšem slečna Schreiberová uvedenými tezemi vůbec nezabývá. Snaží se vlastně jen rozbít diskuzi. Rozmělnit ji na sérii osobních útoků a na spory o okrajové marginálie.

Nemíním na tuto hru přistoupit. Nebudu se proto zabývat konfliktem zájmů, ve kterém je. Nebudu se vysmívat jejímu vzdělání. Nebudu vrtat do vazeb na Nadaci otevřené společnosti, která je dnes v některých zemích vyšetřována za útoky proti demokracii. A nebudu ani připomínat podvody z minulosti, třeba video, ve kterém se slečna Schreiberová snažila doložit, že islamistická non-go zóna Molenbeek je příjemným bezpečným místem (což pochopitelně skončilo ostudou). Nebudu ani reagovat na osobní urážky, kterými slečna Schreiberová svůj text prošpikovala.

Otázka, která před námi stojí, je totiž mnohem vážnější. Jak se zachovat v situaci probíhající islamizace. Na výměnu invektiv není čas.

V tomto ohledu je podstatné, že slečna Schreiberová nestaví proti mým tezím jiné teze. Když připomínám, že muslimská komunita roste, ona netvrdí, že muslimská komunita neroste. Pouze se snaží vytvořit ovzduší, ve kterém nebude možné takovou otázku položit.

Přesto pokládám za určitou povinnost reagovat nikoliv na její argumenty (v článku žádné nejsou), ale na figury, kterými se snaží debatu rozbít.

Figura první. Když se mě na něco zeptají redaktoři Serveru Sputnik, tak jim odpovím. A mohu dosvědčit, že zatím pokaždé zobrazili mé stanovisko věrně a správně. Na rozdíl od serverů Hlídací pes nebo Aktuálně.cz, které o mě šíří nepravdy – nejspíš na základě správného odhadu, že mám jiné priority než se soudit, takže nad nepravdami po chvíli rozčilování mávnu rukou.

Nemohu posoudit kvalitu všech článků, ale ani slečna Schreiberová nevytýká Sputniku nic konkrétního. Mohu se tak jen dohadovat, že jí jde o to, že některé články vyjadřují stanovisko vlády Ruské federace. Ale to přece není žádná dezinformace! Dezinformací by bylo, kdyby Sputnik připsal vládě Ruské federace nějaké stanovisko, které nezastává. Slečna ředitelka docela obyčejně nerozumí slovu „dezinformace.“

Figura druhá. Slečna Schreiberová mi vyčítá, že používám výrazy jako „je zvykem“ nebo „pozorujeme.“ Skutečně se dovolávám osobní zkušenosti a prožitku čtenářů. Kdyby moje myšlenky jejich zkušenosti neodpovídaly, nečetli by mne. Jenže já jsem navzdory téměř absolutní cenzuře v médiích hlavního proudu nejčtenějším českým sociologem. Moje kniha se stala bestsellerem a tisíce lidí si dávají práci s hledáním mých článků.

Slečna Schreiberová našla v nějaké učebnici výraz „zúčastněné pozorování.“ To je opravdu něco úplně jiného. Dovoluji si ji proto odkázat na třetí kapitolu svých skript Úvod do manažerské sociologie.

Dovolávat se zkušenosti čtenářů, to samozřejmě nenahrazuje postupy empirické vědy. Nicméně tabulky, grafy a složité logické zdůvodňování nepatří do novinového rozhovoru. Proto je najdete v mých jiných pracích, jejichž přehled je k dispozici na www.petrhampl.com

Figura třetí. Rostou muslimské komunity v Evropě a rostou i „dělohami svých žen“? Tvrdím, že i když nejsou k dispozici souhrnná čísla (v porodnicích se nezapisuje, které dítě má muslimského otce), z útržkovité evidence je zřejmé, že muslimové svou porodností natolik převyšují původní evropskou populaci, že je otázka času, kdy převládnou. To potvrzují výzkumy Pew Research a Burnerova studie Religiousness And Fertility Among Muslims In Europe.

Slečna Schreiberová připomíná, že obecně platí, že porodnost migrantů se po příchodu do Evropy snižuje. V tom jí dávám za pravdu, pro nás to ale nemá žádný význam.

Figura čtvrtá. Ta se týká muslimů v Rusku. Ve zmíněném rozhovoru jsem prohlásil, že:

- demografie skutečně pracuje ve prospěch ruských muslimů,
- Rusové jsou si této skutečnosti vědomi,
- systematicky podporují pěstování vlastní národní a kulturní identity,
- pokud by se s islámskou komunitou dostali do konfliktu, mohou počítat s tím, že Západ začne muslimy podporovat (a podporovat jejich radikalizaci). Putin tedy musí hrát velmi složitou hru.

Slečna Schreiberová nic z toho nevyvrací, a vlastně ani nenapadá. Místo argumentů se nám dostává emotivních výrazů, a připomínku jednoho Putinova projevu.

Figura čtvrtá a poslední. V rozhovoru jsem připomněl, že podle tiskové zprávy Centrály proti organizovanému zločinu se na území ČR žijí lidé, kteří mají podanou žádost o azyl v jiném státě EU a že jich je významný počet. Slečna Schreiberová opět tvrdí, že mě usvědčila „pokud ne rovnou ze lži, tak z manipulace a zkreslování.“ Tvrdí tak na základě toho, že příslušné vyjádření nenašla v jedné ze zpráv zmíněného policejního centra.

Takže co říkají tiskové zprávy?

- Nekontrolovaný vstup osob praktikujících islám představuje nebezpečí.
- V ČR funguje VĚTŠÍ MNOŽSTVÍ firem s majiteli z arabských zemí, které muslimům zprostředkovávají veškerá povolení k pobytu na českém území.
- Přicházející muslimové disponují velkým množstvím finančních prostředků, jejichž původ, odesílatele ani plánovaný účel použití nelze ve většině případů dohledat.
- Jsou organizovány fiktivní sňatky Češek s těmi muslimskými migranty, kteří byli v jiném státě EU odsouzeni k vyhoštění

Shrnuto, moje vyjádření bylo ještě přehnaně uvážlivé.

Celá probíhající diskuze vede ke dvěma otázkám:

- Probíhá něco nesmírně vážného? Odpověď zní, že bezpochyby ano.
- Splnil by můj časopisový rozhovor požadavky na vědeckou práci? Nikoliv. Ale není také žádný důvod, proč by měl takové požadavky splňovat.

Slečna Schreiberová ví stejně dobře jako já, že situace je nesmírně vážná. Přesto se snaží zabránit, aby se o ní diskutovalo. Tím se také snaží zabránit v nalezení řešení.

To je o to vážnější, že slečna Schreiberová ví, jaká jsou další stádia vývoje. Ve Francii dochází každý den k několika útokům na policisty. Ve Švédsku dochází přibližně k jednomu pumovému atentátu denně. V samotném spolkovém státě Severní Porýní – Vesfálsko došlo jen za samotný loňský rok k 7000 útokům nožem. Ve Velké Británii unesly pákistánské gangy tisíce dívek z anglických dělnických rodin a využívaly je jako sexuální otrokyně – s vědomím a podporou policie, sociálních úřadů a multikulturních center. Takovou budoucnost připravuje slečna Schreiberová pro své spoluobčany. Závěr nechť si udělá každý čtenář sám.